

Kod Apokalipsy cz. I

27/06/2010 09:46 by Andrzej Struski

Kod Apokalipsy cz. I

Dzieło pod nazwą Apokalipsa. Jana, napisane jest w formie zakodowanej. Bez klucza i umiejętności w właściwego zastosowania tego klucza, prawidłowe odczytanie zakodowanej treści jest niemożliwe. Pismo to jest dziełem przygotowanym przez bardzo wysoko rozwiniętą cywilizację. Jest ono materialnym dowodem na istnienie inteligentnej formy życia poza ziemią.

Zawarta treść określa jej autora, wstępnie wskazując na Boga. Według zapisanych informacji daje On polecenie przekazania na ziemię przygotowanej treści objawienia. Precyzyjnie wskazuje czas, który ma być adresatem przekazu. Takie wskazanie dowodzi oddziaływania na naszej planecie istot współpracujących z Bogiem.

Forma kontaktu Boga z Chrystusem opisana w objawieniu ukazuje istnienie hierarchii w strukturach życia cywilizacji nieba. Prawdopodobnie status Boga to najwyższe w hierarchii tamtej cywilizacji stanowisko. Wskazana jest również forma życia w niebie, która dotyczy wartości rodziny. W jej treści odnajdujemy wskazówki dotyczące Boga i innych postaci, żyjących wspólnie w cywilizacji nieba. Również w treści objawienia możemy odnaleźć informacje wskazujące mechanizm działania i ekspansji tej cywilizacji.

Dowodem na to, że twórcy apokalipsy żyli w bardzo wysoko rozwiniętej cywilizacji jest stopień złożoności zakodowania informacji, które są zapisane w jej treści. Informacje te, po odczytaniu z zakodowanego tekstu, wskazują na logiczny i spójny sposób zapisania ukrytej treści. Ukazują nam zupełnie inne oblicze zapowiadanych wydarzeń. Otwiera się przed nami zupełnie inne Objawienie, którego objawieniem jest treść zakodowana, a apokaliptyczne informacje odczytywane z tekstu otwartego. Do użycia tak wysoce złożonego szyfru należy posiadać odpowiednie potencjały i zdolności.

Odpowiednimi możliwościami, jakie są niezbędne do zakodowania treści o tak wysokiej skali szyfru, jakim zakodowana jest Apokalipsa, nie dysponuje obecna wiedza naukowa. Tym bardziej nie dysponują takimi możliwościami Jan z Patmos dwa tysiące lat temu. To, że taki tekst napisał, nie świadczy, że jest jego autorem. Czynnici, którzy wykonali i okoliczności towarzyszące, wskazują na jego pośrednictwo pomiędzy twórcami dzieła, a adresatami, do których jest ono skierowane.

By ocenić stopień trudności zakodowania tego dzieła, zwróćmy uwagę na jego bardzo wąskie cechy. Objawienie posiada dwa oblicza, to znane i hołubione przez kapłanów pokazuje nam apokaliptyka, która posługuje się im do zastraszania ludzi żegniewem Boga. Drugie oblicze jest zupełnie inne, ale objawi się dopiero po odczytaniu zakodowanej treści. Nie istnieją tam przyczyny do straszenia, lecz w zamian są wskazówki jak żyć, by pozbyć się bólu w postępowaniu emocjonalnym. Spisanych jest tam szereg nakazów, ale dotyczą one tylko ludzi o określonych predyspozycjach, które to predyspozycje posiadają w związku z zadaniem, jakiego się podjęli tu, na ziemi.

Wskazane są również niebezpieczeństwa, jakie mogą grozić ludziom. Wskazana jest także droga życia, która ochroni ich przed tymi niebezpieczeństwami.

Jednak podstawowym celem tego boskiego przesłania dla ludzi na ziemi, jest szereg informacji, niezbędnych dla tych, którzy podjęli się wykonania specjalnego zadania. Będą oni żyli w czasie dni ostatecznych, więc zakodowane informacje powinny być odczytane również w tym samym czasie.

Obecnie blisko dwa tysiące lat po napisaniu apokalipsy, możemy jednoznacznie stwierdzić, że jej

Apokalipsa odszyfrowana

<http://www.apokalipsa.andrzejstruski.com>

treÅ¶ci do dzisiaj nie zostaÅ³a prawidÅ³owo odczytana. Na taki stan rzeczy wskazujÅ± znane interpretacje, ktÅ³re delikatnie temat ujmujÅ±c sÅ± bezwartoÅ¶ciowe dla czÅ³owieka. Informacje, ktÅ³re sÅ± zawarte w zakodowanej treÅ¶ci Apokalipsy po prawidÅ³owym odczytaniu mÅ³wiÅ±, Å¿e dopiero w czasach ostatecznych zostanie prawidÅ³owo odszyfrowana treÅ¶ci objawienia.

Å Å Å Å Å Å By dokÅ³adnie odczytaÅ¶ zakodowanÅ± treÅ¶ci apokalipsy, nale¿y bezwzglÅ³dnie zastosowaÅ¶ siÅª do wskazÅ³wek Boga. SÅ± one zapisane w treÅ¶ci dwÅ³ch wersetÅ³w 22 rozdziaÅ³u. W wersecie 18 i 19 wedÅ³ug sÅ³Å³w Chrystusa, BÅ³g nakazuje zachowanie okreÅ¶lonych form postÅ³powania podczas czytania tekstu i sÅ³uchania treÅ¶ci.

Å Å Å Å Å Å Bardzo wa¿nÅ± kwestiÅ±, ktÅ³ra otwiera drzwi do kodu apokalipsy jest przyjÅ³cie zasady, Å¿e treÅ¶ci tego pisma jest przygotowana w taki sposÅ³b, by odnosiÅ³a siÅª do wartoÅ¶ci Å¿ycia ludzi Å¿yjÅ±cych obecnie na ziemi. Przy odczytywaniu nale¿y myÅ¶leÅ¶ kategoriami obecnego czÅ³owieka, a wszelkie kwestie oceniaÅ¶ prostÅ± logikÅ±, odnoszÅ±c siÅª do ziemskiej rzeczywistoÅ¶ci.

Å Å

Å Å Å Å Å Å Poza tym, by dobrze odczytaÅ¶ ukrytÅ± treÅ¶ci, nale¿y bezwzglÅ³dnie wyciÅ±gnÅ± wnioski ze statusu podstawowego klucza apokalipsy, jakim jest zastosowanie w tekÅ¶cie liczebnika siedem. Klucz ten jest podstawowym instrumentem, sÅ³uÅ¿Å±cym do wskazywania wartoÅ¶ci ukrytych w zakodowanej treÅ¶ci. W apokalipsie wystÅ³puje on ponad szeÅ¶dziesiąt razy i za ka¿dym razem otwiera inne drzwi do informacji. JeÅ¿eli zamiarem Boga byÅ³a potrzeba otwarcia jednym kluczem tak wielu drzwi do rÅ³nych informacji, to muszÅ± one posiadaÅ¶ taki sam zamek. Zgodnie z zasadÅ± dziaÅ³ania klucza, ktÅ³ra mÅ³wi, Å¿e klucz mo¿e otworzyÅ¶ tylko jeden ukÅ³ad szyfru w zamku, wszystkie te drzwi muszÅ± posiadaÅ¶ taki sam szyfr. Informacje otwierane kluczem liczby siedem, posiadajÅ± wspÅ³ny szyfr, tym szyfrem jest nim pochodzenie z nieba wskazywanych wartoÅ¶ci.

Å Å Å Å Å Å NastÅ³pnie nale¿y zrozumieÅ¶ wartoÅ¶ci synonimÅ³w, okreÅ¶lajÅ±cych pochodzenie danej postaci lub tematu. Te, ktÅ³re pochodzÅ± z nieba bÅ³dÅ± miaÅ³y przypisane pozytywne przymioty. WspÅ³lnÅ± cechÅ± tych synonimÅ³w, ktÅ³re wskazujÅ± na wartoÅ¶ci z nieba jest ich pozytywna wartoÅ¶ci w rozumieniu czÅ³owieka. Pozytywny synonim wskazuje pochodzenie z nieba jako z pozytywnego Å¼rÅ³dÅ³a. Dla przykÅ³adu, takie przymiotniki jak: â€žzÅ³otyâ€•, czy â€žwielkiâ€• lub rzeczy w rodzaju â€žkoronyâ€•, posiadajÅ± pozytywne cechy w ocenie czÅ³owieka. Przypisanie okreÅ¶lonym wartoÅ¶ciom ujÅ³tym w treÅ¶ci apokalipsy takich przymiotÅ³w lub przydanie rzeczy, wskÅ¿e na ich pochodzenie z nieba.

Å Å Å Å Å Å Teraz najwa¿niejsza zasada, trzon kodu, ktÅ³ry wiÅ±e caÅ³Å± ukrytÅ± treÅ¶ci. PowiÅ³zania kontekstowe wspÅ³lnych zbiorÅ³w informacji zawartej w ukrytej treÅ¶ci Å³czÅ± tematy rozrzucone w rÅ³nych miejscach tekstu. Poprzez logicznÅ± ocenÅª tekstu uzyskujemy wskazania postaci, tematÅ³w lub sytuacji. Lecz by w peÅ³ni okreÅ¶liÅ¶ informacje, nale¿y odnaleÅ¶ wszystkie powiÅ³zanie kontekstowe w temacie.

Å Å Å Å Å Å Te wszystkie zasady i wskazania sÅ± umotywowane w treÅ¶ci wspomnianych ju¿ wersetÅ³w nakazowych. W tych dwÅ³ch wersetach wyra¿ony jest nakaz Boga, jak nale¿y postÅ³powaÅ¶ podczas odczytywania lub sÅ³uchania treÅ¶ci apokalipsy. SÅ± to wersety, od ktÅ³rych nale¿y rozpoczynaÅ¶ czytanie apokalipsy.

Struski Andrzej